

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 097-0-Gž-06-000569
Brčko, 22.10.2007. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija: Kovačević Maide, kao predsjednika vijeća, Tešić Dragane i Lucić Josipe, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja M.B. iz B., zastupanog po punomoćniku S.P., advokatu iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko Distrikta BiH, protiv tuženog Brčko Distrikta BiH zastupanog po Pravobranilaštvu Brčko Distrikta BiH, radi naknade štete vps. 17.000,00 KM, odlučujući o žalbi tuženog protiv presude Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj 096-0-P-06-000011 od 10.11.2006. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 22.10.2007. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tuženog Brčko Distrikta BiH se odbija i presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH, broj 096-0-P-06-000011 od 10.11.2006. godine u stavu I izreke (dosuđujućem dijelu) POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom (stavom prvim izreke) tuženi je obavezan da tužitelju na ime naknade nematerijalne štete isplati i to: na ime pretrpljenih duševnih bolova zbog umanjenja opšte životne sposobnosti, iznos od 6.000 KM, na ime pretrpljenih fizičkih bolova, iznos od 3.500 KM, na ime pretrpljenog straha, iznos od 2.334 KM i na ime naruženosti, iznos od 3.600 KM, ili ukupno 15.434,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom, počev od 10.11.2006. godine, kao dana presuđenja pa do konačne isplate, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, a stavom drugim izreke tužitelj je odbijen sa viškom tužbenog zahtjeva. Istom presudom (stavom tri izreke) određeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Navedenu presudu žalbom pobija tuženi i to kako proizilazi iz navoda žalbe u dosuđujućem dijelu a iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom člana 283. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH (u daljem tekstu: ZPP-a BD BiH) i predlaže da se žalba uvaži i pobijana presuda preinači tako da se tužitelj odbije sa tužbenim zahtjevom kao neosnovanim.

U odgovoru na žalbu tuženog tužitelj je istakao da su istaknuti žalbeni razlozi neosnovani i predlaže da se stoga žalba odbije i pobijana presuda potvrdi. Nakon što je pobijanu presudu ispitao u granicama propisanim odredbom člana 292. ZPP-a BD BiH ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 5/00, 1/01, 6/02, 11/05 i 20/06) ovaj sud je odlučio kao u izreci, a iz slijedećih razloga:

Tuženi prvostepenu presudu pobija zbog bitne povrede odredaba postupka iz člana 284. stav 2. tačka 12. ZPP-a BD BiH navodeći da je izreka protivrječna razlozima, i da su razlozi navedeni u obrazloženju protivrječni u odnosu na sadržaj materijalnih dokaza i iskaze svjedoka kao i vještaka saslušanih u prvostepenom postupku. Ovaj sud nalazi da protivrječnost (koju tuženi inače nije konkretno naveo i odredio) ne stoji jer izreka nije protivrječna razlozima niti su razlozi prvostepenog suda za odluku kojom je usvojio tužbeni zahtjev protivrječni u odnosu na dokaze provedene u postupku, pa se odluka prvostepenog suda mogla ispitati od ovog suda.

Obrazlažući nadalje ostale žalbene razloge (nakon isticanja navedene bitne povrede), tuženi faktički ukazuje na pogrešnu primjenu materijalnog prava, odnosno na pogrešnu primjenu odredaba Zakona o obligacionim odnosima (u daljem tekstu: ZOO-a) na koje se prvostepeni sud pozvao kada je našao da postoji odgovornost tuženog za štetu koju je tužitelj pretrpio usljed eksplozije na obali rijeke S., dana 21.08.2003. godine.

Ovaj sud nalazi da prigovor pogrešne primjene materijalnog prava takođe nije osnovan. Naime, prvostepeni sud je kako proizlazi iz obrazloženja presude u konačnom obavezao tuženog da naknadi nematerijalnu štetu koju je tužitelj pretrpio usljed eksplozije eksplozivne naprave na obali rijeke S. u avgustu 2003. godine, primjenom odredbe člana 172. ZOO-a jer je našao da Odjel ... Vlade Brčko Distrikta BiH nije (putem odgovarajuće službe) preduzeo sve potrebne mjere i radnje u vezi sa organizovanjem zaštite lica i imovine od eksplozija takvih naprava na području Brčkog, pa su tako usljed nepostupanja odnosno propuštanja da se označi konkretno područje kao područje gdje se nalaze eksplozivne naprave, stvoreni realni uslovi za nastanak štete od eksplozivne naprave (opasne stvari) a kako je tužitelj povredom od eksplozije eksplozivne naprave pretrpio nematerijalnu štetu na području Brčko Distrikta, postoji odgovornost tuženog i slijedom toga obaveza da isti nastalu štetu naknadi, kako je to određeno izrekom pobijane presude (stavom prvim).

Obrazlažući žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava tuženi ne ukazuje na pogrešnu primjenu odredbe člana 172. ZOO-a koju je prvostepeni sud po ocjeni ovoga suda pravilno primjenio u konkretnom slučaju, nego ističe da prvostepeni sud o tužbenom zahtjevu nije mogao odlučiti pozivanjem na odredbu člana 174. ZOO-a. Činjenica je da je prvostepeni sud u obrazloženju presude naveo da se građansko pravna odgovornost tuženog zasniva na odredbi člana 172. stav 1. u vezi sa čl. 174. stav 1. ZOO-a kao i u vezi sa članom 180. istog zakona i u vezi sa članom 18. a stava 1. tačka c. Zakona o izvršnoj vlasti Brčko Distrikta BiH, međutim, iz navoda obrazloženja koji su već istaknuti u ovoj odluci kao razlozi prvostepenog suda, slijedi da je odredba člana 172. ZOO-a u vezi sa navedenom odredbom Zakona o izvršnoj vlasti Brčko Distrikta BiH, odredba koja zasniva odgovornost tuženog, pa je pozivanje prvostepenog suda na

odredbu člana 174. ZOO-a ostalo u sferi isticanja činjenice da je tužitelj pretrpio štetu od opasne stvari od čijeg mogućeg djelovanja (kao eksplozivne naprave koja je, kako je to i tuženi u odgovoru na tužbu naveo, posljedica rata) je trebao biti zaštićen tužitelj kao stanovnik Distrikta, preduzimanjem odgovarajućih radnji nadležnih organa.

Odredbu člana 155. ZOO-a prvostepeni sud je naveo kao odredbu koja definiše štetu, pa kod činjenice da je tužitelj zahtjevom u ovom postupku tražio naknadu štete neosnovano je ukazivanje tuženog u žalbi da o zahtjevu za naknadu nematerijalne štete nije mogao odlučivati ukazivanjem na navedeni član.

Tuženi u žalbi ukazuje i na odredbu člana 177. ZOO-a ističući da se saglasno navedenoj odredbi stiču uslovi za oslobađanje tuženog od odgovornosti u konkretnom sporu. Obzirom da je prvostepeni sud odluku u končanom zasnovao na odredbi člana 172. ZOO-a kao i obzirom na činjenicu da je tuženi u postupku i žalbi istakao da nije vlasnik eksplozivne naprave (radi se o ničijoj stvari) a kod činjenice navedena odredba u stavu 2. govori o radnji oštećenog i trećeg lica koja je u stanju da isključi odgovornost imaoca opasne stvari, pozivanje na istu ne ukazuje na pogrešnu primjenu materijalnog prava u odluci prvostepenog suda.

Prvostepeni sud je kako je već navedeno odgovornost tuženog zasnovao na odredbi člana 172. ZOO-a i dao je razloge za primjenu te odredbe koje kao dovoljne i valjane prihvata i ovaj sud. Obzirom da tuženi u žalbi u odnosu na razloge prvostepenog suda samo ističe da nije postojao propust kod tuženog zbog nerazminiranja područja na kome je došlo do eksplozije (jer se nije moglo pretpostaviti da ima zaostalih eksplozivnih naprava) valja ukazati da je prema podacima spisa predmeta (izjave svjedoka sadržane u zapisnicima Policije Brčko Distrikta BiH o prikupljanju izjava, u koje je prvostepeni sud izvršio uvid) područje na kome je došlo do eksplozije područje na kome je vršen ribolov (svakodnevno i više ribolovaca) pa kod opšte poznate činjenice da je na obali rijeke S. bilo eksplozivnih naprava koje je na obalu donijela voda ili su na obalu u ratnim događajima ostavljene i zakopane, bilo je nužno i konkretno područje na kojem je ribolov očigledno bio dozvoljen, "očistiti" od naprava ili u protivnom označiti kao nesigurno i nebezbjedno područje, jer bi tek tada osobe koje su na tom području boravile preuzele odgovornost za boravak i ribolov na istom, kao i za sve druge radnje koje preduzimaju u toku boravka. Tuženi nije postupio na navedeni način, a u postupku nije osporio da je oštećeni imao dozvolu za ribolov, niti je istakao činjenicu da je tuženi posebnom odlukom odredio područja (kao bezbjedna područja) na kojima se ribolov mogao vršiti, a da kao takvo područje nije određeno konkretno mjesto u naselju P. pa paušalno isticanje u žalbi, da se nije moglo pretpostaviti da na konkretnom mjestu ima zaostalih eksplozivnih naprava, ne ukazuje na pogrešnu primjenu navedene odredbe, na koju se pozvao prvostepeni sud.

Sa navedenog valjalo je odlučiti kao u izreci, a na osnovu odredbe člana 295. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH.

PREDSJEDNIK VIJEĆA,
Maida Kovačević